

Libera

CARA A ERRADICACIÓN DO USO DE ANIMAIS EN ESPECTÁCULOS

Rubén Pérez*

Manifestación pola abolición das touradas na Coruña, en outubro de 2014.

O movemento popular, organizado en colectivos como *Galicia, Mellor Sen Touradas* e a *Asociación Animalista Libera*, ten acadado importantes avances en materia de protección dos animais. A fin das touradas é unha realidade en cidades como A Coruña, Sarría e Padrón, grazas á combinación do activismo coa incidencia política. Ata o momento, 54 vilas do país xa se manifestaron de xeito rotundo contra os circos que explotan fauna doméstica e silvestre.

A petición de erradicar as touradas e outros espectáculos que maltratan animais é unha constante ao longo da historia social e política do noso país pero, quizás, este movemento cidadán comezou a acadar pequenos avances e vitorias a partires da idea de incidir nos poderes públicos que permitiu que, tanto as formacións políticas como a opinión pública, nun senso máis amplo, tivesen unha imaxe real e clara das demandas e das propostas do “animalismo”.

A fin dos subsidios ao entramado taurino é unha campaña de longo percorrido, unha iniciativa de auténtica fontanería política para chegar a resultados como os que se viron despois do 24 de maio de 2015, coas Eleccións Locais. A partires desta data o traballo desenvolvido por organizacións como *Galicia, Mellor Sen Touradas* e a *Asociación Animalista Libera*, e as mobilizacións populares masivas no caso da Coruña, facilitaron a toma de decisión dos novos gobernos municipais. Así, A Coruña e Sarría anunciaron que non financiarían touradas, e Padrón aprobaría, poucos meses despois, unha moción obrigando ao Partido Popular a non dedicar recursos municipais para promover “novilladas”.

Pouco despois xurdían as primeiras deputacións “contrarias ás touradas” co impulso de mocións aprobadas nos plenos provinciais de Pontevedra e A Coruña que pecharon a billa dos cartos públicos para toda clase de dispendios relacionados co mundo taurino. Deputacións que chegaran a mercar entradas, patrocinar con publicidade os eventos tauromáquicos e, mesmo, subsidiar a compra de mobles para grupúsculos pro-tauromaquia, uns gastos que durante moitos anos tivo que soportar o peto cidadán.

OS PRIMEIROS ANOS DE GMST

O prólogo dos éxitos é, naturalmente, pouco coñecido pola xente, agás por aquelas persoas que si formaron parte do proceso. Como se di de xeito habitual, os interiores das campañas non adoitan ser bonitos nin sinxelos. *Galicia, Mellor Sen Touradas* (GMST) xurdiu en 2008 como unha alianza entre varias entidades, entre as que se atopaba a

Asociación Animalista Libera e activistas recentemente aterrados na causa. Os primeiros anos de GMST centráronse na elaboración dun discurso crible e próximo para as galegas e os galegos. Unha vantaxe era que as touradas eran vistas como “aliens” no territorio, recluídas na praza de Pontevedra, nun multiusos da Coruña, e pouco máis.

Todos os mal chamados “festexos” tauromáquicos do país contaban con apoio público. Desde 2008 a 2010 foron organizados diferentes foros, nomeadamente na cidade herculina, onde a asistencia era relativamente pequena, pero onde se teceron novas alianzas, como o traballo con grupos políticos: BNG, Esquerda Unida, Anova... E mesmo, o labor continuou cara un dos grandes baluartes da tauromaquia local, o Partido Socialista (PSdG), que máis adiante viraría obrigado pola maioritaria postura cidadá de non subsidiar nin participar das touradas. As mudanzas, sempre que avancen coa ética e a honestidade, son positivas.

Todos os mal chamados ‘festexos’ tauromáquicos do país contaban con apoio público

DE OUTUBRO DE 2014 A NOVEMBRO DE 2016

Máis recentes foron as sucesivas protestas “de rúa” apoiadas polas formacións políticas e ducias de organizacións que chegaron ao seu cumio no mes de outubro de 2014, cando ao redor de tres milleiros de persoas berraron *Abolición!* polas rúas da Coruña. Era o principio do fin, e un golpe sobre a mesa do rexedor naquel momento, o conservador Carlos Negreira, que meses atrás chegara a afirmar que non subsidiarían a feira taurina. Non engadiu que, ademais do pago directo, existía un subsidio indirecto polo cal o Concello, cos nosos cartos, cedía e “engalanaba” o Coliseum para converterse nunha sorte de *coso* taurino. Este agasallo superaba, cada exercicio, os 60.000 euros. E nin o público respondía, porque cada

Rubén Pérez (de costas), atendendo os medios na manifestación de 2014 na Coruña.

ano a meirande parte da audiencia chegaba cos convites que un coñecido xornal repartía por cada exemplar mercado. Un choio de pouco máis dun euro polo que levabas unha entrada para a feira taurina... Cunha visión máis completa, superando A Coruña, Sarria e Padrón, e cos aspectos positivos que se están a dar coa mobilización social en Pontevedra, xa existen 20 vilas declaradas "contrarias ás touradas".

Con toda a perspectiva do traballado, con dúcias de iniciativas no pleno da corporación da Coruña, coa acción coordinada dos edís de diferentes candidaturas, a situación amosa un panorama moi proclive para trasladar esta reivindicación ao Parlamento galego. Agora a batalla máis complicada antóllase nun terreo onde a última Proposición de Lei perdeu polos votos do PP, mentres que o resto de grupos parlamentares avalaron a proposta.

A recente sentenza do Tribunal Constitucional ao respecto da ILP (Iniciativa Lexislativa Popular) que vetaba as touradas en Cataluña, pragada de proselitismo político centralista, non debería afectar a un movemento cidadán que non deixa de medrar e que ten nos últimos dezaioito meses os seus mellores e maiores avances no propio terreo local.

OS EVENTOS SEN MORTE

Tampouco outros eventos con animais, neste caso sen morte, son obxecto dunha intensa campaña para seren abolidos. É o caso do uso de fauna doméstica e silvestre nos circos, espectáculos onde, segundo multitude de estudos, estes animais son sometidos a condicións de catividade extrema que minan as súas condicións físicas e psíquicas.

O movemento dos colectivos animalistas comezou nos concellos, seguindo a liña de iniciativas políticas onde as corporacións de cada vila

poderían declararse "libres de circos con animais", chegando así a 54 municipios nun prazo aproximado de 4 anos. Estas 54 localidades representan nada menos que ao 59% da poboación galega. Trátase da meirande campaña que as animalistas impulsaron no eido municipalista e que agora interpelean, con esta forza, ao propio legislativo e á Xunta, que tiñan a obriga moral de escoitar e tomar nota.

A Universidade de Bristol, nun estudo realizado de xeito recente, poñía de manifesto que os animais "de circo" son adestrados en base ao estímulo negativo. Isto significa que entre a variedade de métodos de adestramento atópase a privación de alimento e de auga, os golpes ou o exercicio do medo. Isto provoca na fauna toda clase de problemáticas derivadas, feridas, tensión, sufrimento, dor, etc. Unha fórmula de ocio que somete os animais a unhas condicións de maltrato continuado que debe ser eliminado.

Non podemos esquecer que esta reivindicación xa foi asumida polo propio executivo autonómico na redacción do Anteproxecto de Lei de Protección Animal, aínda que dun xeito parcial, ao avanzar cara ao veto dos animais silvestres. Ben é certo que a inmensa maioría dos circos

54 municipios, que acollen o 59% da poboación galega, declaráronse 'libres de circos con animais': a meirande campaña animalista que agora interpela ao propio legislativo

que explotan animais fan isto con especies salvaxes en catividade: tigres, elefantes, hipopótamos e ata pingüíns.

ALTERNATIVAS PARA UN OCIO SAUDABLE E RESPECTUOSO

No entanto, temos suficientes alternativas para fomentar un ocio saudable, respectuoso e moderno. O propio Novo Circo Galego, ou as referencias máis internacionais de acrobacias, son unha opción real para unha industria cultural máis axeitada aos tempos sociais e morais. Seguir a atormentar animais, confinalos nunha gaiola, ou tratar de capturar a emoción das nenas e nenos con seres vivos caricaturizados polo medo, son posibilidades fóra de contexto, desfasadas, e que só repiten a mediocridade intelectual de certas persoas.

A batalla pola defensa dos animais suma e multiplica. Avanzamos cada día cara a unha mellor e maior consideración dos seres vivos.

*Rubén Pérez é voceiro da Asociación Animalista Liberal!

**Unha versión deste artigo foi publicada no semanario SERMOS GALIZA (Sermos ADEGA nº6, 09/06/2016).

Manifestación en outubro de 2014 polas rúas da Coruña pedindo a abolición das touradas.